

Barbara Buczek-Płachtowa

Raciąż, pow. Sierpo

Informator Archeologiczny : badania 1, 257-258

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ograniczyły się do obserwacji wykopów wodno-kanalizacyjnych i o.o., łączących bloki mieszkalne. Uzyskano szereg fragmentów ceramicznych niejednokrotnie zdobionych, z okresu od XI - XIV wieku. Uchwycono zasięg wczesnośredniowiecznej osady produkcyjnej od strony północnej, zachodniej i wschodniej.

Ze względu na to, że teren został obecnie uporządkowany przez Przemyską Spółdzielnię Mieszkaniową, nie będzie można w ciągu najbliższych lat prowadzić badania w obrębie odkrytej osady.

Z braku środków finansowych nie kontynuowano również prac badawczych w rejonie dalszych nowo wznoszonych bloków.

R A C I Ą Z , pow. Sierpo

Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska PKZ w War-
szawie

Badania prowadziła mgr Barbara Buczek-Flachtowa, w okresie od dnia 24.VII. do dnia 14.X., finansował - WKZ w Warszawie.

Przeprowadzone badania wykopaliskowe na terenie grodziska wczesnośredniowiecznego miały na celu przebadania całego obiektu i opracowanie wniosków końcowych. Materiał ceramiczny pochodzi z X, XI i XII wieku. Niestety w trakcie dotychczasowych prac nie można było uchwycić stratygrafii całego obiektu, ponieważ odsłonięto wykopami jedynie pewne partie wału. Wał został przecięty wykopem o powierzchni 15 x 5 m. Wykop przechodził przez samo jądro wału. Ze wstępnego rozeznania wynika, że wał był konstrukcji przekładkowej, drewniano-ziemny; znaleziono jeden hak pochodzący przypuszczalnie z konstrukcji wału.

w celu uchwycenia zewnętrznej i wewnętrznej krawędzi wału założono dwa wykopy sondażowe: 2 x 2 m (na zewnątrz), oraz 5 x 2,5 m (wewnątrz grodziska). Pomogło to ustalić, iż cała konstrukcja obronna rozciągnięta była na szerokości ok. 18 m. Nierazie jednak trudno stwierdzić, czy jest to szerokość pierwotna wału, czy po prostu uległ on zniszczeniu i elementy konstrukcyjne zalegają teren położony, u stóp wału. Wskazówką przemawiającą za w/w szerokością jest umocnienie gruntu za pomocą faszyny. W wykopie przecinającym wewnątrz grodziska (5 x 2,5 m) odsłonięto fragment majdanu o gliniastej nawierzchni. W profilu wyraźnie rysuje się krawędź wału i początek majdanu. Istnieje jeszcze ewentualność dwu faz budowy grodu.

Objekt jest interesujący i planowana jest kontynuacja badań w 1968 r.

R A C I B O R Z -
- las "Obora"

IHKM PAN w Krakowie

Badania prowadziła dr Elżbieta Dąbrowska, finansował
IHKM PAN.

Badania mają charakter systematyczny. W oparciu o wyniki z poprzednich lat ustalono ramową chronologię dla całego omentaryska od V/VI do VIII/IX w. Prace w b.r. były kontynuacją i ograniczyły się do przebadania jednego kurhanu.

Kurhan nr 7 znajduje się w centrum pierwszej grupy omentaryska i należy w niej do największych (rozmiary 7 x 7,6 m, wys. 1,05 m). Nasyp kurhanu posiadał charakter jednolity (ciemno-żółty piasek). Na spągu nasypu wystąpiła warstwa szarego